

Bülten

İZMİR BAŞEPISKOPOSUĞU

Sayı 10

KASIM KAZIM

2023

1

KATEKÜMEN PROGRAMI AÇILIŞI AÇILIŞI 2023 2024

Peder Felianus Dogon OFM, Katekümen Programı Başkanı 2023-2024 yılı için Katekümen Gruba 1 Ekim, 2023 tarihinde bir oryantasyon programı düzenledi. Program Başepiskopos Martin Kmetec, OFMConv.'un kutladığı Efkariya Ayiniyle başladı. Vaazında Episkopos her takipçisinin İsa ile olan ilişkisini vurguladı. İsa'ya sevgimizi ve bağlılığımızı göstermek için Rab, Rab diye tekrarlamamızın yeterli olmadığını, İsa'nın

arzusunun bizi sonunda kurtuluşa götürecektir. Haç yolunda kendisini takip etmeye hazır olmamızın gerektiğini söyledi. İsa ile Efendi-Öğrenci arasındaki ilişki belli bir hazırlık dönemiyle sınırlandırılmamış olup hayat boyu devam eden bir süreçtir.

Bu nedenle, katekümen programına adeta bir mesleğe giriş yapmak için alınacak eğitimmiş gibi başlamayın diye uyarıda bulundu. Hayır İsa'nın takipçisi olmaya karar vermek, Onu herşeyden üstün tutarak sevmek, Onun yolunu kendi hayat yolumuz haline getirmek bir çağrı sonucudur. Bu kolay değildir. Bunun anlamı kendimizi kendimizden arındırmak, bizi geçmişimizden, bencillikten, açgözlülüğten, kibirden ve ben merkezlikten kurtarmak demektir. Kendimizi dünyanın sahte güvencelerinden, baştan çıkarıcı ve aldatıcı yollarından özgür kılmalı ve Allah'ın Sözü'nünün içimizde derin kök salmasına hazır olmalıyız. Bu da tıpkı İsa'nın Haç üzerindeyken bile bizi sevdiği gibi bizden nefret edenleri sevmeye ve onların yaşamlarını merhamet ve nezaketle iyiliğe çevirmeye, kendimizi alçaltarak başka insanlara hizmet etmeye, başkalarına kendimizi tamamen feda etmeye hazır olmak demektir.

Hayatlarımızda hiçikilemememalı, yaptıklarımızla söylediklerimiz birbirlerine ters düşmemelidir. O halde, İsa'nın bakış açısını hayatımızın özüne dönüştürmenin üç yılda kazanılacak bir birikimle başarılamayacağını görebilirsiniz. Başlattığımız iman yolculuğudur, başarı sadece ciddiyetle, tutkulu sevgiyle ve bizi çağıran İsa'yı bağlılıkla takip edip ona imanımız için sürekli dua ederek elde edilir. Bugün okuduğumuz İncil parçasındaki benzetmede (Mt. 21:28-32), bir adam iki oğluna da gidip bağda çalışmalarını söyler. Birinci oğlan gitmeyeceğini söyler ama daha sonra pişman olup çalışmaya gider. İkinci oğlan ise gideceğini söyler ama gitmez. Her iki durumda da önemli olan nokta verilen son karardır. Bu benzetme Allah'ın kurtarıcı işine sürekli "evet" diyerek karşılık vermemizin ne denli gerekli olduğunun altını çiziyor. Dahası, bu benzetme bize verilen sözlerin hiçbir zaman eylemlerin yerini alamayacağını, güzel sözlerin güzel işlerin yerini tutamayacağını öğretiyor.

Başka bir deyişle benzetme bizlere açık bir şekilde Hristiyan Yolunun sadece söze değil eyleme dayalı olduğunu ve Hristiyan yaşamın işaretinin candan, tereddütsüz ve nazikçe gösterilen itaat olduğunu öğretiyor. O yüzden, Pazar günleri Rabbe "evet" diyip haftanın diğer günlerinde "hayır" demememiz gerekiyor. Rab, nazik ama samimiyetsiz sözler istemiyor, çünkü bu kesinlikle itaat etmek değildir. Her birimiz her hareketimiz için Allah'a karşı sorumluyuz ve adil olan Allah kişiyi yaptığı eylemlere göre cezalandıracak ya da ödüllendirecektir. Gelin Allah'ın istediğini her gün neşeyle yerine getirelim. Şayet geçmişte Allah'a karşı gelmişsek, yapmamız gereken onun merhamet kapısını çalmaktır. Allah merhametiyle bizim için herşeyi yapabilir ve yapacaktır. Her sabah, Allah'ın arzusunu yerine getirebilelim diye Kutsal Ruh'un bize güç vermesi, her gecede günahlarımızdan tövbe edip Allah'ın bizi bağışlayıp affetmesi için yalvarıp yakarmalıyız. Allah'a geri dönmek ve onun arzusunu yerine getirmek için hiçbir zaman

geç olmadığını unutmayalım.

Peder Felianus Dogon Kutsal Efkaristiya Ayinini yaptıktan sonra toplantıya devam edildi ve slayt gösterisi eşliğinde Tohum Eken Adam Benzetmesi'ni (Lk. 8:4-15) anlattı. Episkoposluğun Katekümenler için hazırladığı programın amacı olarak onlara ne tür toprak olduklarını açıkladı, sonrasında ise Rabbin Sözüne kendimizi hayatlarımızı tohum gibi ekilip meyve vererek nasıl hazırlayacağımızı anlattı. Benzetmenin iki sahnesi bulunmaktadır. Birincisi benzetmenin kendisi. Vurgulanmak isteyen tohumu atan adamdır. Tıpkı İsa'nın insanlar arasında yapmakta olduğu gibi tohumları her yere saçmaktadır. Tohumlardan bazıları yol kenarına, bazıları taşlar üzerine, kimisi dikenli çalılardan arasına kimi de iyi toprağa düşer. Rab her zaman bizden umutludur. Tohumların bir kısmı kuruyup yok olsa da, aralarından bazıları verimli toprağa düşecek ve yeşerecektir. İncil'de sözü edilen verimli toprak İsa'nın havarileridir. İsa o zaman kendini dinleyenlerden istediği gibi bu kurs boyunca sizlerin hepinizden çok dikkatle dinlemenizi istiyor, böylece onun söylediği her şeyi özümsemenizi ve etkili bir şekilde uygulamanızı istiyor. Tohumu atan İsa, tohum Söz, mesajı alan dinleyenler de topraktır. İkinci kısım benzetmenin açıklandığı bölümdür.

Yol kenarına düşen tohum sözü işiten ancak daha cevap verme fırsatı bile bulamadan onların elinden alınan tohumlar gibidir. Dünyanın baştan çıkarıcı etkisi çok cazip ve güçlüdür. Üzerinde bazı çatlaklar ve nem olabilecek kayalar üzerine düşen tohum büyük bir heves ve neşeyle sözü işiten kişilerdir. Ama onlar kalıcı olacak köklerini derinlere salamaz ve karşılaşacakları ilk sorun ve ayartma durumunda yok olacaklardır. Böyle kişiler ilk Hristiyanlar arasındaki baskı ve zulme dayanamayıp vaz geçen insanları temsil eder.

Dikenli çalılardan arasına düşen tohumsa sözü işitip kabul edenleri işaret eder. Ancak onlar da laik dünyanın ve değerlerinin gittikçe artan baskısı yüzünden aynı anda iki dünyada da yaşamaya çalışırlar, sonunda da zevk arayışı, para ve maddi kaygılar arasında giderek yok olup giderler. Eninde sonunda da içlerinde taşıdıkları tohum çürüyüp yok olur. Günümüzde pek çok Hristiyan bu gruptaki insanlara benziyor.

İyi toprağa düşen tohum açık yüreklilikle sözü işitip onu tam olarak kabul edenleri temsil eder. Söz onların derinliklerine kök salıyor ve çeşit çeşit iyilik hareketleriyle dolup taşıyor. Hangi gruba dahil olmamız istendiği apaçık ortadadır. Şu anda bizim içinde bulunduğumuz koşullarda bunlardan hangi tohuma benzediğimizi sorgulamak ve cevabı bulmak için vicdanımızla başbaşa kalalım.

2

KATEKÜNMENLERLE BULUŞMA

7 ve 15 Ekim tarihlerinde katedralde, Episkoposluk Litürji Ofisi'nin yöneticisi ve İzmir Başpiskoposu'nun tören sorumlusu Peder Alessandro Amprino tarafından, insan kişiliğinin bütününe kapsayan çok sayıda jest, işaret ve dilden oluşan Kutsal Ayin hakkındaki bilgilerimizi derinleştirmek amacıyla iki toplantı düzenlendi. Bu toplantıları düzenleyerek, kişilerin, üzerimize merhametini ve sevgisini döken Rab ile gerçekten karşılaşabileceğimiz ve İsa'nın Paskalya'sının, ölümünün ve dirilişinin sadece geçmişin büyük olayları olarak hatırlanmadığı, aynı zamanda gerçekten mevcut ve ilgili hale getirildiği Efkaristiya kutlamalarına daha derin ve daha aktif bir şekilde katılmalarına yardımcı olmak istenmiştir. Papa Francis'in sözleriyle, "Efkaristiya'nın her kutlanması, batmayan güneşin, yani dirilmiş İsa'nın bir ışınıdır" denilebilir.

Kutsal Ayin'in iki temel bölümden, Sözü Litürjisi ve Efkaristiya Litürjisinden oluştuğu ve bunların tek bir ibadet eylemi oluşturacak kadar sıkı bir şekilde birleştiği vurgulandıktan sonra, ilk toplantıda kutlamanın ilk bölümüne odaklanıldı. Öncelikle, hazır bulunanların kendilerini kardeş olarak yeniden keşfetmelerine yardımcı olan ve aynı zamanda günahları için af dileyerek Rab ile buluşmaya hazırlandıkları giriş törenleri analiz edildi. Daha sonra Söz Litürjisi ele alındı: Eski Antlaşma ve Yeni Antlaşma'dan okumalar aracılığıyla Tanrı, özellikle de en önemlisi olan İncil okuması sırasında, dinleyen ve ilahilerle karşılık veren, imanlarını yenileyen ve özel dua niyetlerini Rab'be sunan halkıyla konuşur.

İkinci toplantı Kutsal Ayin'in ikinci temel bölümü olan Efkaristiya Litürjisi üzerine odaklanmıştır. Bu Ayin'de inananlar, Mesih'in varlığını ifade eden ve her zaman tüm topluluk adına dua eden rahibin rehberliğinde, İsa'nın Son Akşam Yemeği'nde gerçekleştirdiği ve Kilise'ye yüzyıllar boyunca gerçekleştirmeye devam etmesini emrettiği hareketleri tam olarak yerine getirirler. Bunu Aziz Pavlus'un şu sözlerini okuyarak daha iyi anlayabiliriz: "Size ilettiğimi ben Rab'den öğrendim. Ele verildiği gece Rab İsa eline ekmeği aldı, şükredip ekmeği böldü ve şöyle dedi: «Bu sizin uğrunuzda feda edilen benim bedenimdir. Beni anmak için böyle yapın.» Aynı şekilde yemekten sonra kâseyi alıp şöyle dedi: «Bu kâse benim kanımla gerçekleşen yeni antlaşmadır. Bunu her içtiğinizde beni anmak için böyle yapın.» Bu ekmeği her yediğinizde ve bu kâseden her içtiğinizde, Rab'bin gelişine dek Rab'bin ölümünü ilan etmiş olursunuz" (1. Kor. 11:23-26). Toplantılar büyük bir katılım ve ilgi ortamında gerçekleşti.

İsteyenlerin kuşkularını ya da merak ettiklerini açıklığa kavuşturmak için sorularını sorabilecekleri bir tartışma için de zaman vardı.

Elbette iki kısa toplantıda, ancak içten bir inanç ve sevgiyle katılarak gerçekten bilinebilecek olan Kutsal Ayin hakkında gerekli her şeyi söylemek mümkün değildi. Ancak, bu toplantıların insanların sadece Kutsal Ayini daha iyi yaşamalarına değil, aynı zamanda İsa'nın Kutsal Efkaristiya aracılığıyla verdiği örneği günlük yaşamlarında sunmalarına, her zaman ve her yerde şükretmeyi seçmelerine, yaşamı bir sevgi armağanı haline getirmelerine, Kilise'de ve herkesle somut bir birlik oluşturmalarına yardımcı olacağı umulmaktadır.

3

EKOLOJİ ANİMATÖRLERİNE YÖNELİK PROGRAM

29 Eylül 2023'de Başepiskopos Martin Kmetec, OFMConv. Episkoposluğun Ekoloji Komisyonuyla yapılan toplantıya başkanlık etti. Tanınmış bir müzisyen ve şarkıcı olan Peder Giuseppe Gaudolfo OP toplantının özel konuydu. O ve bir viyola sanatçısı kasım ayı içinde bir konser verecektir. Toplantıda güzel melodilerle ilahiler çaldılar.

30 Eylül 2023'de Buca'da Zeynep Veronica'nın düzenlediği bir ekoloji programı gerçekleştirildi. Peder Gabriel ve Peder Alessandro da bu etkinliğe katıldılar.

4 BORNOVA FRANŞİSKEN MANASTIRINDA ASİSİLİ AZİZ FRANSUA BAYRAMI KUTLAMASI

İ4 Ekim 2023 günü Asisili Aziz Fransua'nın bayramıydı. Kutlama Bornova Manastırında yapıldı. Papazlar, rahibeler, İzmir cemaatinden pek çok imanlı kutlamalara katıldı. Peder Felianus Dogon, OFM, Başepiskoposluk Vekili Efkaristiya Ayinini kutladı. Verdiği vaazda Aziz Fransua ve Azize Klara'nın İncil hayatını yaşama yolları onları tüm insanlar, kültürler ve uluslar için örnek haline getirdi. Hakikaten, tarihe baktığımızda kendilerini ruhun hareketine açık hale getirenlerin, sevgi hareketleri ve yaptıkları hizmetlerle başka insanların da ilahi olanı yaşayıp tecrübe etmelerini sağladığını görmekteyiz.

Onlar tüm zamanların azizleridir. Aziz Fransua, zamanının yüreği ezik ve karamsar Kilisesinde ikinci Mesih olarak adlandırıldı. O, Mesih'in ruhunu yeniden canlandırdı. İnsanlara İncil değerlerine yönelmeleri için ilham verdi. Yoksul olanlar Aziz Fransua'da şefkatli, anlayışlı ve gerçek dost olan kardeşlerini buldular. Aziz Fransua'nın hayatlarındaki sevecen varlığı, sosyal ve ekonomik mağduriyetler nedeniyle yaralanmış olan ruhlarına şifa oldu. Günümüzde de Aziz Fransua tarafından İsa'nın sevgisi ve şefkatiyle yoksullara dokunmaya davet ediliyoruz. Sahip olduğumuz rahatlıktan ve üstün konumlarımızdan vaz geçip yoksul ve ihtiyaç içindekilerle dayanışma içinde olabilmeye hazır mıyız?

Ayrıca Aziz Fransua insanlar arasında bir köprü olarak da bilinir. Bir kültürün başka bir kültür üzerindeki üstünlüğünü kabul edemeyiz. Cinsiyet, etnik köken, milliyet, din, servet ve konum açısından toplumu arındırabiliriz miyiz?

Aziz Fransua Mesih'in Ruhuyla güçlendirildi. Bir krala da bir dilenciyede aynı saygıyla yaklaştı. Asya, Afrika, Avrupa, Amerika ve Avustralya halklarının tek aile olarak beraber yaşadıkları evrensel bir aile düşüncesini benimsersek bugün dünyamızdaki sorunların büyük bir çoğunluğu ortadan kalkacaktır. Bu da sadece insanlar ayrımcılığa yol açan kanunların veya bir grup insanın tutumlarının tüm insanları etkilediğini ve yalnızca sevgi ve karşılıklı hoşgörüsü birbirlerine bağlandıklarında ve tüm insanlık için barış olacağını anladıklarında mümkün olacaktır.

Bugünlerde Papa Francis, Aziz Fransua örneğinde olduğu gibi dünyayı ekolojik sorunlar hakkında uyarıyor. Aziz Fransua çevre koruyucusu bir azizdir. Her canlı için derin bir sevgi ve saygı gösterirdi. Yaratılan her şeyde Rabbin yansımaları görebiliyordu. Tüm yaratılanların kendisiyle beraber en sevecen, en şefkatli Allah'a övgü ilahileri söylemelerini arzu ediyordu. Her yaratılanı kız kardeş, erkek kardeş diye adlandırıyor; hiç kimse onun ailesinin dışında değildi. Günümüzde dünyamız ciddi bir ekolojik kriz ile karşı karşıyadır. Gelişmişlik adı altında varlığımızın garantisi olan nehirleri ve havayı kirletiyoruz. İnsanlığın yavaş yavaş ölümüne yol açan bu durumdan kurtulmak için Aziz Fransua'nın fikrini ciddiye almalıyız. Bugün kendimize bir soru soralım; evimiz olan dünyayı kurtarmak için neler yapabiliriz? Hayatın kaynağı olan Rab ile birlikte kalalım ki sözlerimiz ve hareketlerimiz onun şefkatli varlığıyla berketlensin. Düşüncelerimiz ve eylemlerimiz İncillerden ilham almalıdır. Aziz Fransua'nın yaptığı da buydu ve her koşulda insanların kendilerini Allah'ın halkı kimliğiyle hareket edip ona ait olduklarını göstermelerini arzuladı.

5

EFES KONSİLİNİN 1600. YILDÖNÜMÜ HAZIRLIĞI (431 2031)

A. PROF. FRANCESCA COCCHINI'NİN BAZİLİKADAKİ KONUŞMASI

“ALLAH'IN ANNESİ MERYEM – TEOTOKOS”

Resmi olarak Meryem'in Rabbin Annesi (Teotokos) olarak ilan edildiği Efes Konsilinin 1600. Yıldönümünün ruhani ve tarihsel önemini vurgulamak için İzmir Episkoposluğu her sene 2031 yılına kadar Kilisenin bu büyük olaya hazırlanması bakımından bir konferans düzenleme kararı aldı. Geçen yıl gelen

konuşmacılar Konsil'in tarihi hakkında bildirimlerini paylaştılar. Bu yılki konferans 7 Ekim 2023'de gerçekleşti. Konuşmacı İtalyan Profesör Francesca Cocchini'ydi. İki konuşma yaptı, ilki 431 senesinde Konsil'in yapıldığı yer olan Efes Bazilikasında diğeryse Meryemana Evinde oldu.

Konuşmasının odak noktası Meryem'in Allah'ın Annesi (Teotokos) olarak ilan edilmesinin sonuçlarıydı. İlk Kilisenin imanının nasıl şekillendiği üzerinde düşünürken, Atinalı Hristiyan Filozof Athenagoras'ın yazdıklarını aktardı: "Rabbin ne olduğunu biliyoruz ve Onunla olan Söz'ün (Logos) de; Oğul'un Baba ve Babanın Oğul ile olan birliğinin de; Kutsal Ruh'un ne olduğunu; bu kutsalların birliğini ve Ruh'un Oğul ile, böylelikle Baba ile bağlılıklarını da. Biz de tıpkı bu şekilde aynı arzuyla doluyuz ve her birinin özelliklerini ayrı ayrı bilmek istiyoruz." Professor bunun önemli bir metin olduğunu çünkü ilk Hristiyanların Kutsal Üçlü Birlik adına vaftiz edildiklerinden bunun ne anlama geldiğini öğrenmeye gayret ettiklerini söyledi. Vaftizle birlikte yeni varlıklar oldukları için bu yeni hayatı KİMDEN aldıklarını bilmek istiyorlardı.

Allah'ın çocukları olarak imanlarında gelişebilmek için ilk imanlı topluluğu sonraki yüzyıllarda 325 yılında İznik Konsil'inde, 381 yılında da Konstantinopol Konsil'inde imanımızın ifadesi olarak söylediğimiz Havarilerin İman İkrarını bugünkü halinde kesinleştirdiler. Bu konsillerde Kutsal Üçlü Birliğin tek özünün ne olduğu duyuruyla bildirildi, Üçlü Birliğin her bir kişisi farklı ama aynı eşdeğer kutsallığa sahiptir. Kutsal Üçlü Birlik doktrini kesinleştikten sonra, beden alma gizeminin derinlerine inme ihtiyacı hissedildi. Kutsal olarak, Baba gibi Rab olan,

İsa beden aldı, büyüdü, can çekti ve öldü.

O zaman da akıllara yeni bir soru geldi; hem Rab hem insanlık onda nasıl biraraya geldi? İsa'yı Allah'ın Oğlu olarak aynı zamanda da bir kadının Oğlu, Meryem'in Oğlu diye nasıl kavrayabiliriz?

Bu konu Efes Konsil'inde tartışıldı; iki tür öneri geldi. Bir yanda İskenderiye Patriği Krillos'un çözüm önerisi vardı. Dedi ki: "Mesih'de ilahi varlık insani varlığa tıpkı ateşin yanan kömüre nüfuz ettiği gibi içine işler," İsa ilahi SÖZÜ beden alışının yegane unsuru olarak kabul etti ve insan doğasını kendi ilahi yaşamına pasif ve itaatkar bir araç olarak gördü. Konstantinapol Patriği Nestorius ise tam zıt görüşteydi. O der ki: "SÖZ İsa'da tıpkı tapınaktaki gibi yaşar." Tapınak demekle Mesih'in insan bedenini kastetmektedir; onun ilahi ve insan olan iki doğası. Bu nedenle, ilk sonuç olarak Meryem'e Teotokos "Allah'ın Annesi", Logos'un ilahi doğasının Annesi denmesine karşı çıktı, bunun yerine ona "Mesih'in Annesi" yani içinde ilahi SÖZ'ün yaşadığı insan doğasının Annesi denmesini tercih etti.

Hemen ardından da farklı görüşler nedeniyle iki büyük patrik arasındaki birlik bozuldu. İmparator II. Theodosius, politik olarak dini meselelerde birlik içinde olan bir imparatorluk arzu ediyordu. Teologların çalışmalarında aralarının düzeltilmesi ihtiyacı doğdu. Aralarında Kirroslu Theodoretus'un özel bir rolü oldu. Kendisi "Birlik Formülüyle" bu yorucu tartışmaya son verdi. Metinde tüm episkoposların onay verdikleri "bu kadında" Allah'ın SÖZÜ beden aldı ve insan oldu, gebeliğin ilk anından itibaren Söz bu bedensel tapınağı kendisiyle birleştirdi diye bahseden birlik Formülü Meryem'deki Teotokos'u, Allah'ın Anneliğini kabul etti.

Teotokos ünvanı yeni değildi, imanlılar uzun zamandan beri bu düşünceye yakındılar. Kutsal Kitap'da açıkça belirtilmemesine karşın, hem Eski hem de Yeni Ahit'de pek çok yerde ima yoluyla ifade edilmiştir. Örneğin, Luka Meryem'in Elizabet'i ziyaretini anlatırken Meryem'in ilahi anneliğinden açıkça söz eder. Meryem Meleğin Allah'ın Davut'a Krallık bahşedeceğini ve dolayısıyla kendisinin ebediyen hükmedecek olan En Yüce Olanın Oğlunun Annesi olacağı haberini kabul eder, ama söylenen bu şaşırtıcı olayın nasıl gerçekleşeceğini daha iyi anlamak ister. Pekçok Mesih kehaneti bu sözlerde ortaya çıkmaktadır. Önce Melek ona açıklmada bulunur: "Kutsal Ruh üzerine inecek ve En Yüce Olanın

gücü seni gölgeleyecek. Bu nedenle senden doğacak olana Kutsal, Allah'ın Oğlu denecek.” Sonra melek onu Mesih'in Annesi yapacak olan “En Yüce Olanın gücüne” güvenmesine yardımcı olur ve ona daha başka sıradışı haberler verir: “İşte akrabam Elizabet de ileri yaşında bir oğlana hamile kaldı ve altıncı ayındadır, oysa ona kısır deniyordu.” Son olarak, sözlerini teyit etmek için ekliyor: “Allah için imkânsız diye bir şey yoktur.”

Yaratılış Kitabı 18:14'de “Rab, yaşlı haliyle bir oğlan doğuracağı sözünü işiten Sara'nın şüpheyle gülümsemesiyle karşılaştığında İbrahim'e sorar, “Sara neden gülüyor? Rab için imkansız diye bir şey var mı?” Bu soru aslında insanlık tarihi boyunca, onları imanda gelişmeye cesaretlendirmek, insan açısından mümkün görünmediğinde bile hayatın ve kurtuluşun garantisi olan Söz'e güvenmelerini istediği Rabbin halkına sorduğu bir sorudur.

Kutsal Kitap'ın tamamı, Allah'ın Sözünün her zaman etkili, rahatlatıcı ve söylediklerinin her zaman gerçekleştiğinin kanıtlarıyla doludur. İşaya 55:11: “... ağzımdan çıkan Söz bana boş bir şekilde geri dönmeyecektir, arzu ettiğimi yerine getirecek ve ben hangi amaçla onu gönderdiysem o amacı gerçekleştirecektir.” Rabbin Sözü Peygamber İşaya aracılığıyla “bakire bir kız gebe kalıp bir oğlan doğuracak adı da “Allah bizimledir” anlamına gelen İmmanuel olacaktır demiştir. O zaman söylenen bu söz Nasıra'da Meryem'in evinde 700 yıldan daha uzun zaman sonra gerçekleşti. Meryem Rabbin lütfunu kazanmıştı ve Melek aracılığıyla ona güvence verdi: hakikaten Rabbin ona açıkladığı artık imkansız olmaktan çıkmıştı, kendisine verilen Söz her ne kadar sıra dışı olsa da bunu onda gerçekleştirecek olan Kutsal Ruh olacaktı. Meryem'in karşılık olarak söylediği “fiat”(evet) sözü kendisini Allah'ın Sözünün yerine geldiği Anne yapar; “Söz beden oldu”.

Melek Cebrail ile Meryem arasındaki diyalogu tamamladıktan sonra, Luka bize hemen başka bir sahne sunmaya başlıyor. Melek ona Elizabet'in yaşadıklarını haber vermişti ve o da kendisine olanlar hakkındaki imanını güçlendirmek için onun yanına gitti. Bu olaydan genellikle Meryem Ana'nın büyük alçakgönüllülüğü ve hizmet etmeye ne kadar hazır olduğunun işareti olarak bahsedilir. Oysa ki daha eski kaynaklardaki geleneksel yorumlarda kutsal metinlerdeki verilere daha fazla dikkat edilmiş ve başka yönler vurgulanmıştı.

Üçüncü yüzyılın en büyük Kutsal Kitap yorumcularından biri olan Origen

B. PROF. FRANCESCA COCCHINI'NİN MERYEMANA EVİNDEKİ KONUŞMASI

bu kısım ile ilgili olarak şu açıklamayı yapar: “Meryem, Elizabet’i ziyaret etmeye, gebe kalmasının mucizevi meyvesini görmeye ve meleğin sözlerine göre iman etmeye gelmişti.” Origen şöyle devam ediyor: “Bu iman eylemiyle kendisi de taşıdığı çocuğa olan inancını güçlendirmiş oluyordu.” Celile’den

Yahudiye’ye yolculuk Elizabet’e fayda sağlamaz: Meryem’e hizmet eder, çünkü Origen’in açıklamaya devam ettiği gibi, “Elizabet’in sözleri tam olarak bu imanı pekiştirme eğilimindedir.” Elizabet, Meryem iman ettiği için onu kutsanmış olarak kabul etmiştir! Ve Meryem’in de imanı ile kabul görmeye ihtiyacı vardır. Elizabet Meryem’e başka bir armağan daha verir. Gebe kaldığına ve dolayısıyla kendisinde de olduğu gibi, onun anne olacağına dair inancını yalnızca teyit etmekle kalmıyor, aynı zamanda onun anneliğinin eşsiz, olağanüstü olacağını da belirtiyor. Elizabet Meryem’i selamlarken ona şöyle diyor: “Nasıl oldu da Rabbimin annesi yanıma geldi?” Bu sözlerle Elizabet, Meleğin Meryem’e yaptığı duyuruyu ona tekrarlamaktan başka bir şey yapmamıştır. Nitekim Melek Meryem’e şöyle demişti: “Anne olacaksın...” Elizabet de Meryem’e şöyle seslendi: “Rabbim’in annesi.”

Elizabet bu sözlerle, Meryem’de gerçekleşenleri onda gördüğünü ve Meryem’in bu tanınmayı göksel bir haberciden değil, kendisi gibi yaratılan bir insandan beklediğini gösteriyor. Elizabet bu selamlamasıyla Meryem’i Allah’ın Annesi ilan etmiştir. Nitekim Yunanca Kutsal Kitap’ta ve de Yeni Antlaşma’da Kyrios

‘Rab’ terimi tanrısal unvandır. Bu nedenle Pavlus şöyle der: “İsa’nın Rab olduğunu ağzıyla açıkça söyler ve Allah’ın O’nu ölümden dirilttiğine yürekten iman edersen, kurtulacaksın” (Rom 10,9). Bu nedenle Meryem’in tanrısal anneliğinin ilk kanıtını Elizabet’in selamında bulduğumuzu söyleyebiliriz: onu ilk Teotokos olarak ilan eden Elizabet’tir.

Efes’te gerçekleşen Konsili ve Meryem’e atfedilen Allah’ın Annesi ‘Theotokos’ unvanını hatırladığımız ve orada geçirdiğimiz sabahın ardından şimdi ise kendimizi Meryem’in Evi’nde buluyoruz diyerek Prof. Francesca Cocchini konuşmasına başladı.

Konsil, Meryem’in Efes’te kaldığı dönemin anısına daha önce ona adanmış olan bir kilisede düzenlendi. Şimdi de onun yaşadığı ve Meryem Ana Evi olarak bilinen kutsal mekândayız. Meryem Ana ilk olarak Nasıra’daki evinde yaşadı daha sonra ise Yuhanna İncil’inin 19. bölümünde okuduğumuz gibi, İsa’nın sevdiği Havarisi’nin onu götürdüğü evde, bu evde yaşamaya başladı.

Geleneksel inanışa göre sevilen havari diye mezarı Efes’te bulunan Havari Yuhanna kastededilir ve İncil’de ondan aynı şekilde bahsedilir: “sevilen şakirt”. Kendisi kimliğini bu şekilde İsa’nın sevdiği havari diye vurgulamayı tercih etmiştir. Aziz Yuhanna İncil’inin pek çok bölümünde İsa’nın tüm şakirtlerini sevdiğini söyleyen bölümler bulabiliriz, onlara “Babanın beni sevdiği gibi, ben de sizleri sevdim”, ‘Kendisine ait olanları sevdi, onları sonuna kadar sevdi!’ İsa bize sonra şöyle der: “Beni seveni Babam da sevecektir; ben de onu seveceğim ve onlara kendimi göstereceğim” (Yh. 14:21). İşte, o halde o isimsiz öğrenciyi “sevilen şakirti” kendimize özdeşleştirebiliriz. Her birimiz ona kendi adımızı verebiliriz. Bu önemli gerçekle birlikte anlıyoruz ki haçın altında biz yalnız değiliz. Yanı başımızda Teotokos, Meryemana Rabbin Annesi bulunuyor. Dinlediğimiz bu metindeki sözcüklerden biri “saat”tir. İncil Yazarı, Şakirt’in “o saatten itibaren” Meryem’i evine kabul ettiğini söyler. Yuhanna’nın İncil’indeki ‘saat’ terimi kronolojik bir zamanı, günün herhangi bir saatini belirtmez. Bizim bağlamımızda İncil Yazarı, “o andan itibaren”, yani İsa’nın ölümünden hemen sonra, öğleden sonra sevdiği öğrencinin Meryem’i hemen yanına, evine alıp getirdiğini de kastetmez. Dördüncü İncil satırları boyunca “saat” teriminin çok daha zengin bir anlamı vardır, doğrudan Allah’ın gizemini ilgilendiren teolojik bir konu olduğunu söyleyebiliriz. “Saat” aslında, Paskalya olayına işaret eder: İsa’nın Kana’da bir düğün şöleni sırasında

henüz gelmediğini söylediği o “saat” demektir. Tabiri caizse tabiri caizse Meryem, İsa’yı bunu yapmaya zorlamış gibidir. Kana’daki düğün şöleninde İsa, Annesi tarafından teşvik edilerek, yüceltileceği “saatini” bekledi. Çünkü Dördüncü İncil’deki “saat”ın anlamı tam olarak budur: İsa’nın yüceltilmesi. İsa bunu büyük bir özlemlerle beklemiş ve saatin geldiğini anladığında Baba’ya şükretmiştir: “Baba,” diye dua etti, “saat geldi; Oğlunu yücelt ki, Oğlun da seni yüceltsin” (Yh. 17,1).

İsa Paskalya’da “saatine” girmiştir diyebiliriz: Paskalya’da ölümü ve dirilişiyle yüceliğine girmiştir ve tarihin sonuna kadar bu “saatte” kalacaktır. Bu, tarih devam ettiği sürece akan bir “saattir” ve bu saat boyunca, yani tarihin ortaya çıkışı boyunca, İsa her bir “sevdiği öğrencisini”, yani her birimizi, bu saatin içinde yürütmek, ölümünün ve dirilişinin gizemine giderek daha fazla dâhil etmek için bu saate girmeye bizi çağırılmaktadır. Bu bağlamda, Aziz Pavlus Romalılara Mektup’ta bize şunu hatırlatır: “Mesih İsa’ya vaftiz edilenlerimizin hepsinin O’nun ölümüne vaftiz edildiğini bilmez misiniz? Baba’nın yüceliği sayesinde Mesih nasıl ölümden dirildiyse, biz de yeni bir yaşam sürmek üzere vaftiz yoluyla O’nunla birlikte ölüme gömüldük. Eğer O’nunkine benzer bir ölümden O’nunla birleşmişsek, O’nunkine benzer bir dirilişte de O’nunla birleşeceğiz.” (Rom 6,3-5). Böylece hepimiz vaftizle birlikte İsa’nın ‘saatine’ girdik ve “sevdiği öğrenci” olarak tarihimizde yaşıyoruz. Ama bu aynı zamanda her birimizin, İncil bölümünde duyduğumuz gibi, İsa’nın Annesi Meryem’i - kelimenin tam anlamıyla - “kendi özelimiz arasında”, “kendi evimizde” ağırladığımız, yanımıza aldığımız anlamına gelir.

Ancak İncil bölümündeki “O saatten itibaren şakirt onu yanına aldı” ifadesinin özel bir anlamı vardır. İncil Yazarı aslında bu ifadeyi İncil’inin başında, Allah’ın Oğlu Logos’tan [Söz] söz ettiği Önsöz bağlamında zaten kullanmıştır. Bu sabah bu ünvanın Mesih’in tanrısal doğasını belirtmek için kullanıldığını gördük, nitekim hemen ardından İncil, “Söz bedende bulundu” diyecektir çünkü O, insan doğasına büründü. Ancak beden alma gizemini açıklamadan önce, İncil Yazarı hala Allah’ın Oğlu Logos’u Baba’yla birlikte takdim ederken, Söz’ün “kendi evine geldiğini” ve “onu kabul edenlere Allah’ın evlatları olmaları için güç verdiğini” yazar.

Bununla birlikte, sadece “Allah’ın evlatları” değil, aynı zamanda ‘Mesihler’ olmaya çağrıldığımızı, yani Pavlus’un Efeslilere söylediği gibi “Mesih’in değer ölçüsüne” erişmek, böylece sadece tanrısal doğasına değil, aynı zamanda insan doğasına da katılmak için Allah’ın beden almış Oğlu olan Mesih’e riayet etmeye

çağrıldığımızı biliyoruz. Ayrıca hepimiz, O'nun beden almasından önce Allah ile birlikte olan Söz'ün ölçüsüne erişmeye değil, ölüp dirildikten ve Baba ve Ruh'la birlik içinde geri döndükten sonra şimdi ve sonsuza dek olduğu gibi Allah'ın beden almış 'Oğlu'nun ölçüsüne erişmeye çağrıldık. Mesih olabilmek için Rabbin Oğlunun beden almasında Meryem'e ihtiyaç duyduğu gibi, bizim başka Mesihler olmamızı sağlayacak olan Meryem Ana'yı tüm insanlık ve sevilen havariler olarak Rabbin Oğlu, Logos'u "kendi evimize aldıktan sonra", "Rabbin çocukları olma gücünü" elde ederiz. Aslında Hristiyanları, daha doğrusu Allah'ın ve Meryem'in çocukları olanları doğuran yine odur. Çarmıhın altında duran İsa'nın Annesi Meryem, bu yeni görevi Oğlundan almıştır. Luka'nın İncil'inde yazdığı gibi (Lk 2,7) "ilk doğan Oğlunu doğuran" Meryem, çarmıhın altında, "sevdiği şakirdinin" yanında, yeni bir anneliğe çağrıldığını hissetmiştir: "Kadın, işte Oğlun". Yeni bir insanlık yaratma çağrısı Hristiyanlığa özgü bir çağrıdır. Meryem, kendisi İlk Doğan'ı, Kilisenin başı olan bedeni dünyaya getirdi ve şimdi, tarihsel zamanda, Kilise'nin bir öngörüntüsü, bir kehaneti olarak, bu bedeni oluşturan üyelere hayat vermeye devam etmektedir.

Bu sabah sözünü ettiğim bir başka büyük teolog, Origen, üzerinde düşündüğümüz metin hakkında "sevgili öğrenci"yi elçi Yuhanna ile özdeşleştirirken yorumunda şunları yazmıştır: "Dördüncü İncil'in derin anlamını ancak başını İsa'nın göğsüne yaslamış ve Meryem'i kendi annesi olarak kabul etmiş biri kavrayabilir. Başka bir Yuhanna olacak kişi öyle biri olmalıdır ki, İsa tarafından, deyim yerindeyse, İsa olan Yuhanna olarak anılsın. Çünkü Meryem'in İsa'dan başka bir oğlu yoksa ve buna rağmen İsa annesine şöyle diyorsa: 'İşte, oğlun' ve şöyle demiyorsa: 'İşte bu da senin oğlun'- bu, 'Bu senin doğurduğun İsa'dır' demekle eşdeğerdir. Çünkü mükemmel olan kişi 'artık yaşamıyor' ama Mesih onda yaşıyor (Gal 2:20) ve Mesih onda yaşadığı için, Meryem'e ondan bahsederken şöyle denir: 'İşte, oğlun', yani Mesih."

Profesör katılımcılara üzerinde düşünmeleri için bir soru sordu: günlük yaşantımızda Meryem Rabbin Annesidir, Kilisenin Annesidir ve bu yüzden de Anne gibi bizim sadakatimizi korur, bizi besler, bizim Mesih'in kardeşleri ve Rabbin çocukları olarak büyümemizi sağlar düşüncelerini nasıl tecrübe etmekteyiz?

6

SLOVENYA'DAN GELEN KORROYA SICAK KARŞILAMA

8 Ekim, 2023 günü Episkoposumuz Martin Katedralde Efkaristiya Ayinini kutladı. Özellikle Slovenya'dan gelen seçkin konukları ve Meryemana Evine destek veren Amerika'dan gelmiş olan heyeti selamladı. Bu vesileyle, Başepiskopos konuşmasında İşaya Peygamberin Rab ve insanlar arasındaki ilişki hakkında konuştuğunu söyledi. Rab ve ona iman eden insanlar arasındaki ilişki! Peygamber bu ilişkiyi bir bağ ve onun sahibi arasındaki ilişkiye benzeterek anlatır.

Bağın sahibi sahip olduğu bağa özen göstermektedir, bağ sahibi (Rab) bu bağ için tüm yüreğiyle çalışır, bütün sevgisini ona verir. Ama bağa bakan işçiler ürün elde edemez. Ürün elde etmek ne anlama gelir? Bağ sahibinin bağından ürün bekleme hakkı var mıdır? Evet. Bağının meyve vermesini istemesi onun en doğal hakkıdır. Bağın meyve vermemesi demek Rabbin sözünün dinlenmemesi anlamına gelir. Rabbin sözüne itaat etmemek anlamına gelir. Onun bizden yapmamızı isteği şeyleri yapmayı reddetmek anlamına gelir. Rabbin bizi davet ettiği bir beklentisi vardır; bu da sorumluluk almamızdır. Yaptıklarımızın hesabını verebilmektir.

Çocukların bakım ve eğitim hakları var mıdır? Yetişkinlerin artık kendilerine bakamaz hale geldiklerinde bakım hakları var mıdır? Gelecek nesillerin dünyamıza karşı, suya karşı, yiyeceğe karşı, temiz havaya karşı hakları var mıdır? Gelecek nesillerin dünya üzerinde var olma hakları var mıdır? Evet. Peki Rabbin her Hristiyandan hayat meyveleri beklemeye hakkı var mı? Yaratıcımız ve her iyiliğin kaynağı olan Rabbin Kiliseden meyve almaya hakkı var mı? Kilisenin kendi içinde

herhangi bir hizmette bulunan kişilerden sorumluluk ve yükümlülük beklentisi var mı? Evet.

İncil’de buna benzer bir anlatımla karşılaşırız. Aynı şekilde İncil’de İsa baş rahiplere ve yetkili din adamlarına seslenir; onlara Rabbin sözlerini reddettiklerini; onlara dini kendi şahsi mülkü gibi sahiplendiklerini, emirlerden oluşan bir yapı inşa edip insanları da kendileriyle birlikte içine hapsettiklerini söyler. Bu davranışlarıyla onlar insanları Rab’den uzaklaştırmaktadır. Anlamaları gereken şudur: din onların malı değildir! İsa onların bencilliklerinden sıyrılmalarını, Rabbin açıklamalarının onların dar yorumlarına uygun hale gelmeyeceğini anlamalarını bekler. Çünkü, bu sebepten ötürü Rabbin onlardan beklediği meyveleri veremiyorlardı. Onlar peygamberleri inkar ettier. Ama en ağır Rabbin Oğlu İsa’yı reddettiler ve onu haça taşıdılar. Onların itaatsizlikleri İsa’nın feci şekilde ölümüne neden oldu. Dediler ki: biz gerçeğin ne olduğunu biliyoruz. Bunu kendi mülkleri haline getirdiler. Dinin gücünü kendi ellerinde tutmak istediler. Kutsal olanın adını kullanarak ve bu gücün adını kullanarak İsa ölüme gönderildi.

*Gelin, onu öldürelim ve mirasını ele geçirelim.
Onu yakaladılar, başın dışına attılar ve onu öldürdüler.*

Onu neden öldürdüler? Bunun sebebi onun mirasını ele geçirmektir. Bu miras nedir? Hiç şüphesiz kendilerine ait olmayan mirasa göz dikmişlerdir. Açıklama nedir? Rabbin gizemi onlara ait olamaz. Din armağanı onlara ait olamaz. İman Rabbin Armağanıdır ve bir an bile iman çıkar sağlama amacına yönelirse iman zehirlenmiş olur, artık o imandan hayır gelmez. Artık o Rab ile ilişki anlamı taşımaz. Artık o kurtuluşumuzun yolu değildir. Hayat armağanının ebediyen bize ait olmadığını önce iyice bir anlayalım, bir gün onu Rabbe geri vermek zorunda kalacağız. Onu Rabbe sunmak zorunda kalacağız.

Çocuklarımız bizim sahip olduğumuz malımız değildir. Bir kişi Kilisede hizmet veriyorsa, bu sonsuza dek sürecek olan bir onur meselesi değildir. Sahip olduğumuzu sandığımız herşeyin hesabını bir gün Rabbe vereceğiz. Rabbin bize emanet ettiği her ne varsa bunlarla ne yaptığımızın cevabını vermek zorunda kalacağız. Gelin bugün hep beraber Rabbe itaat edelim diye dua edelim. Mütevazı olalım. Hiçbir şeyin ebediyen bizim olamayacağını anlamamızı sağlayacak imana sahibi olalım. Biz hepimiz Rabbe hesap vermek durumundayız. HAÇ üzerinde ölüme giderken bile Babasına itaat eden Mesih’i kucaklayalım.

Aziz Pavlus'un sözlerini tekrarlayayım: "Kardeşlerim"

Hiç kaygınız olmasın, ama her şeyde,
Dua ederek ve dilek de bulunarak, şükrederek,
Ricalarınızı Rabbe iletin.

O zaman tüm anlayışların üstünde olan Rabbin huzuru
İsa Mesih'deki yüreklerinizi ve aklınızı koruyacaktır."

7

RAHİBELERİN DUA GÜNÜ

7 Ekim 2023 günü İzmir Başepiskoposluğu kadınlar için ilk kez dua günü düzenledi. Bu toplantı Efes'de Meryemana Evinde yapıldı ve episkoposluk bölgesinde çalışan tüm rahibeler katıldılar. Toplantının konusu komşunu kendin gibi sev emriyle eşdeğer olan Allah'ın SEV emriydi (Yh. 1:1-2:1-2, Lk. 10:25-37).

Bu iki emri bazen yerine getirmekte zorlanıyoruz. Oysa İsa bunlardan biri olmadan diğerinin tam olarak yerine getirilemeyeceği gerçeğini vurgular. Din yolunu seçenlerin hayatı Allah'ı tanıma konusunda her geçen gün daha da derinleşmek, onun hayatımızdaki sevgisini keşfetmek ve ona olan yakınlığımızı geliştirmekle ilgilidir. Havariler gibi biz de "Rabbim ben nereye gidebilirim, sende sonsuz yaşamın sözleri var" diye sorduğumuzda imanımız onların seviyesine ulaşır. Sen hayatımda sahip olduğum herşeydin. Tam adanma sürekli bir imana yönelişle gerçekleşir. Bu sevginin sonucu Allah'ın onları sevdiği gibi tüm kardeşlerimizi sevmektir. Onları kendi hayatlarımızda sergilediğimiz şekilde gözetip sevmek, onlara hizmet edip fedakarlıkta bulunmak, onlara güvenip inanmak, onları affedip anlamaya çalışmak ve onlara yol gösterip cesaretlendirmekle sevgimizi gösteririz.

Allah'ı sevmek, zorla ya da önceden tasarlayarak gerçekleştirilemez, bu sevgi gerçek Hristiyan eğitimiyle, Kutsal Metinler üzerinde düşünerek İncil değerlerinin yaşanmasıyla ve dua ederek, ibadete katılarak, Kutsal Gizemleri layıkıyla alarak kendi hayatımızda Sözün beden almasını sağlayarak gerçekleştirilir. İşte o

zaman biz de Maryemana'nın yaptığı gibi İsa'yı başka insanlara taşıyoruz. Meryem Rabbin Sevgisinin, yardıma ihtiyacı olan Elizabet'e bakıp ona hizmet etmekle gösterileceğinin farkındaydı. Rabbin Sevgisi ve Komşuya Olan (diğer insanlara) Sevgi birbirlerinden ayrılamaz. Yunus Peygamber Allah'dan kaçıyor; Ondan, sevgisinden, Onun arzusunu yerine getirmekten uzak duruyordu çünkü ona göre bu etrafındaki insanların ve kendisinin başına büyük felaketlerin gelmesi anlamı taşıyordu. Onu sadece denize atıldığında yapmış olduğu fedakarlık kurtarır.

İsa benim şakirtlerim olmak istiyorsanız, kendi benliğinizden sıyrılın, hacınızı yüklenin ve beni takip edin der. Şayet biz Haçtan korkarsak, hayatımız bize emanet edilen bakımımıza muhtaç kişiler için hayat kaynağı olmaktan çıkar. Asisili Aziz Fransua'nın imana kavuşmasında görüyoruz ki onun ikna olmasını sağlayan olay cüzzam hastasıyla karşılaşmasıdır: “acı” “tatlıya” dönüşür ve “tatlı” olan dünya hayatıysa “acıya”.

“Fransua kardeş işte Rab bana şu şekilde tövbe lütfinu bahşederken güç verdi. Günah içindeyken cüzzamlıların görüntüsü bana çok acı verdi. Rab kendisi beni onların arasında dolaştırdı ve onlara merhamet edip yardıma koştum. Onlardan ayrıldığımdaysa fark ettim ki bana önceden acı veren şimdi ruhumda ve bedenimde tatlılığa dönüşmüştü. Ve çok kısa bir süre sonra kalktım ve dünyayı terk ettim.”

Acı çeken insanlarla karşılaşmak yaşayan Mesih ile karşılaşmak demektir. Komşu sevgisi Rab ile buluşma yeridir.

8

TEOTOKOS BAYRAMI 2023

Meryem, Rabbin Annesi Kutlaması olan Teotokos, 14 Ekim 2023'de yapıldı. Başepiskopos Martin Efes Bazilikası'nda Efkaristiya Ayinini yönetti. Almanya Nood, Aachen'deki Kerk delegeleri ayine katıldılar. Peder Dr. Anton Lasser, CP vaaz verdi. 431 senesinde yapılan Konsilde ilk kez Meryem'e Allah'ın Annesi diye atfedilen bu Bazilika'da Efkaristiya Ayinini kutlamak Rabbin bize bahşettiği bir lütfudur, buradan az bir mesafe uzaklıkta Mesih'in kendisine işte annen dediği ve onun da Meryem'i alarak evine götüren ve sonrada Efes'e getiren sevilen şakirt Aziz Yuhanna'nın mezarı bulunmaktadır.

Dua etmek, şifa bulmak ve saygılarını göstermek istedikleri için dünyanın dört bir tarafından insanların akın ettikleri Meryemana Evi de bu civarda bulunuyor. Peder Anton, Aziz Yuhanna İncil'i zamanın başlangıcından önce var

olan ve aracılığıyla her canlının yaratıldığı Allah'ın Sözü olan İsa'nın özüne vurgu yapmaktadır. Bunun olağanüstü bir anlamı vardır. Meryem kendinde beden alan Sözü içinde taşıdı. Onun aracılığıyla tüm yaratıklar var oldu. İsa'nın doğduğu haberini melekten alan çobanlar ilk kez ortaya çıkan "Gloria"nın söylendiğine şahit olduklarında heyecanlandılar.

İsa'yı gördüklerinde, bu onlar açısından anne babasının yanındaki sıradan bir bebeği görmek demek değildi diyen İncil yazarı, onlar hayrete düştüler, aynen kendilerine söylendiği gibi bir ortamla karşılaşmışlardı, doğan bu bebek için göğün ve yerin sevince boğulduğu bir ortamdaydılar. Meryem, adı Rab bizimle anlamında olanın yanında bulunduğu için yaşadığı büyük lütuf ve ayrıcalığa sahip olduğunu düşünüyor olmalı. İncil yazarı bize bu olaylar esnasında Meryem'in tüm bu sözleri ve yaşadıklarını yüreğinde taşıyarak düşündüğünü söyler.

Buraya ayrıca bize imanlı bir yaşam sürerken Rabbin Sözüne yüreklerimize almayı, üzerinde düşünmemizi ve onu tüm dünyaya taşımamızı öğreten harikulade annemize saygımızı göstermeye geldik. Tüm işittiklerini ve gördüklerini Rabbi yücelterek ve överek sürülerinin başına, çayırlara dönen çobanların yaptığı gibi bizim de Rabbin Sözü'nün elçileri ve müjdecileri olmamız gerekiyor. Onlar ayrıca karşılaştıkları herkese gördüklerini anlattılar. Çobanlar Müjdeyi ve İncil mesajını dünyaya duyuran ilk havarilerdir.

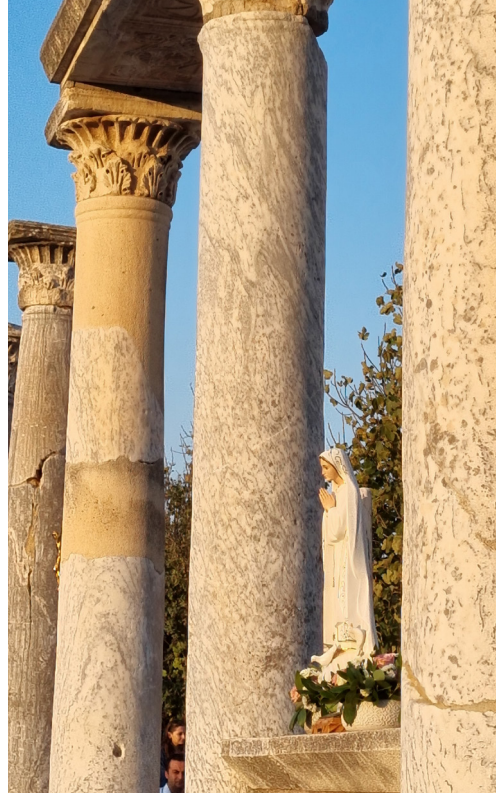
Rab her zaman gönlü kendi yollarına açık, kendi yollarında yürümeye ve kendi arzusunu hayatta yerine getirmeye hazır olduğunu gösteren, kendisine tamamen adanmış kişileri seçer.

Meryem, yalnızca Rabbin annesi olarak seçildiğinden değil Rabbin sevgisiyle dopdolu olmak için gösterdiği samimi açıklıktan ötürü de “lütüfla dolu” olandır. Bizler de Katolik topluluğunda vaftiz ediliğimiz için değil de kendi hayatlarımızın benzersiz koşullarında ortaya çıkan Rabbin çağrısına açık olarak İsa'nın yolunda tam ve aktif bir şekilde özdeşleştiğimizde sürekli olarak “lütüflara” sahip olur ve biz de lütüfla dolarız. Etrafımızdaki kişilere tam bir özveriyle ve koşulsuz hizmet ederek bunu yaparız. Aşılması zor bir çağrı olsa da sözle ifade edilemeyecek mutluluklar elde ederiz.

Peder Anton, bu sabah topluluğun bazı üyeleriyle tanıştığını ve onların iman tecrübelerini dinlediğini ve inanç yolculuklarından derinden etkilendiğini söyledi.

Göztepe Kilisesi 22 Ekim 2023 Pazar günü aralarında Portekiz'in Lizbon kentinde düzenlenen Dünya Gençlik Gününün temsilcileri de olmak üzere Başepiskoposluk gençlerine hevesle ev sahipliği yaptı. Ortam inanç paylaşımları, şükür ve minnet ifadeleri ve ilgi çekici yaşanmış olayların paylaşıldığı bir atmosferle doluydu. Program Peder Jawahar'ın yönettiği Kutsal Ayin ile başladı. Peder Ireneusz, oradakilere etkileyici bir vaaz verdi.

Ayinin hemen ardından Bayraklı cemaatinden Melis, Selçuk Kilisesinden Ali Yusuf ve gençlerden sorumlu olan Peder Jawahar grupla Dünya Gençlik Günüyle ilgili unutulmaz deneyimlerini paylaştı. Melis ve Ali Yusuf Başepiskopos Martin'e Dünya Gençlik Günü için kendilerini seçtiğinden dolayı minnet duyduklarını ifade ettiler. Peder Antuan ve Peder Jawahar'a da teşekkür ettiler. Ruhani Lider Papa Francis ile beraber dünyanın dört bir yanından toplanan gençlerin temsil ettiği evrensel Kiliseyi daha iyi anlamalarına ve köklü bir deneyim kazanmalarına yardımcı olan, bu yolculuk sırasında kendilerine eşlik eden, yardım eden Rahibeler Mariam ve Agi'ye de teşekkür ettiler. Bu deneyim onlara ayrıca İstanbul ve İskenderun bölgesindeki gençlerle yakınlaşma fırsatı da verdi.

Bu deneyimin kendilerine global gerçekliğe karşı nasıl gözlerini açtığını, Kilisenin gençlerden beklentilerini ve gençlerin de Kiliseyi nasıl daha aydınlık ve dinamik bir geleceğe taşıyacaklarını öğrettiğini söylediler. İncil değerlerini hayata ve topluma entegre etmezlerse boş ve yoksul kalacaklarını anladıklarını eklediler. Hristiyan değerleri bir toplumu ve her insanın onurunu güvence altına alır ve korur, bu değerlerde adalet ve barış vardır. Papa'nın kendisiyle bizzat karşılaşmak gençlerin Katolik Kilisesi ile bağlarını güçlendiren derin bir iz bırakmıştır. Topluluk ve gençler imanını derinden etkileyen bu eşsiz deneyimlerle ruhen zenginleştiler.

Peder Jawahar Dünya Gençlik Gününde İzmir Başepiskoposluğu temsilcilerine aktif katılımları ve örnek davranışlarından ötürü onları takdir ettiğini belirtti. İman yolculuklarında Kilisenin daimi olarak gençlere destek olduğunu vurguladı. Onlardan imanlılara hizmet etmekte olan ve diğer gençleri de kazanmayı, onları da çeşitli hizmetlerine dahil etmeyi, ilham vermeyi arzulayan Kiliseyle bağlarını koparmamalarını istedi.

Yaşadıkları deneyimleri yeniden canlandırmak için Peder Ireneusz, bir projeksiyon makinası kullanarak gençlerimizin geziden topladığı güzel, unutulmaz fotoğraf ve videoları gösterdi.

Toplantı Meryem Ana'ya ithaf edilen bir ilahiyle son buldu. Daha sonra Peder Ireneusz, yiyecek ve içecek ikramında bulundu. Dolayısıyla bu etkinlik Kilisenin geleceği olan gençlerin kilisesini iman ve birlik içinde destekleyen güzel bir çalışma olmuştur.

